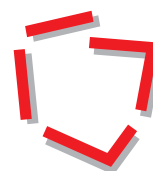

Wykonywanie przez starostów zadań związanych z funkcjonowaniem spółek wodnych

Bartłomiej Zydel
Grzegorz P. Kubalski

Warto wiedzieć więcej
Analizy samorządowe

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

ISSN 2657-8638

Opracowanie zostało sporządzone w oparciu o wyniki ankiety skonstruowanej przez dawne Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Państwowe Gospodarstwo Wodne „Wody Polskie” oraz Związek Powiatów Polskich. Ankieta była skierowana zarówno do samorządów powiatowych, jak i do miast na prawach powiatu.

Analiza została podzielona na dwie główne części: pierwsza dotyczy art. 454 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne¹ (dalej: „Prawo wodne”), czyli przepisu regulującego ustalanie świadczeń od osób odnoszących korzyści z prac wykonanych przez spółki wodne na rzecz tych spółek lub przyczyniających się do zanieczyszczenia wody, dla ochrony której spółka wodna została utworzona. Druga część wiąże się z wykonywaniem przez starostów nadzoru i kontroli nad funkcjonowaniem spółek wodnych. Pytania stawiane w ankiecie były zarówno pytaniami o charakterze ilościowym, jak i jakościowym – przy czym w pierwszej części przeważały pytania „ilościowe”, natomiast w drugiej – „jakościowe”.

Tytułem wstępu: spółki wodne to podmioty, które zgodnie z art. 441 ust. 1 Prawa wodnego są niepublicznymi formami organizacyjnymi, które nie działają w celu osiągnięcia zysku, zrzeszają osoby fizyczne lub prawne na zasadzie dobrowolności i mają na celu zaspokajanie wskazanych przepisami ustawy potrzeb w zakresie gospodarowania wodami. Natomiast według art. 441 ust. 3 Prawa wodnego spółki wodne mogą być tworzone w szczególności do wykonywania, utrzymywania oraz eksploatacji urządzeń, w tym urządzeń wodnych, służących do:

- 1) zapewnienia wody dla ludności, w tym uzdatniania i dostarczania wody;
- 2) ochrony wód przed zanieczyszczeniem, w tym odprowadzania i oczyszczania ścieków;
- 3) melioracji wodnych oraz prowadzenia racjonalnej gospodarki na zmeliorowanych gruntach;
- 4) ochrony przed powodzią;
- 5) odwadniania gruntów zabudowanych lub zurbanizowanych.

Związek samorządów powiatowych ze spółkami wodnymi wynika z tego, że to starosta sprawuje nadzór nad ich działalnością – bowiem jak stanowi art. 462 Prawa wodnego nadzór i kontrolę nad działalnością spółki wodnej sprawuje właściwy miejscowo starosta.

¹ t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 310 z późn. zm.

Najważniejsze wnioski płynące z analizy:

- obecny stan prawny wiąże się z szeregiem niejasności, regulacja jest co najwyżej ramowa, a momentami wręcz szczątkowa,
- potrzebna jest nie tylko wycinkowa zmiana, lecz reforma całego otoczenia prawnego dotyczącego funkcjonowania spółek wodnych,
- co do potrzeby reformy istnieje zgoda, natomiast trudno jest mówić o konsensusie w zakresie kierunku tej reformy – tym samym jej kształt powinien być wynikiem długiej dyskusji i zaangażowania wszystkich interesariuszy.

W tej części zaprezentowano dane ogólne na temat spółek wodnych i związków spółek wodnych, celem dokonania wprowadzenia do dalszych szczegółowych kwestii. Równocześnie należy zauważyć, że zadania i kompetencje starosty dotyczące spółek wodnych w odniesieniu do związków spółek wodnych wykonuje wojewoda (art. 444 ust. 2 Prawa wodnego). Ankieta mimo dużej liczby odpowiedzi nie była powszechna, stąd też poniżej prezentowane dane mają charakter poglądowy i nie zawierają informacji na temat wszystkich spółek wodnych i związków spółek wodnych w Polsce.

- 779 spółek wodnych (odpowiedzi ze 154 podmiotów),
- 72 związki spółek wodnych – tym samym średnio jeden związek na dwa powiaty (biorąc pod uwagę liczbę powiatów, które odpowiedziały),
- 305 spółek zrzeszonych w związkach spółek wodnych, czyli w jednym związku średnio 4-5 spółek (co potwierdzają dane szczegółowe),
- 196 spółek wodnych, które istnieją tylko formalnie, lecz nie prowadzą działalności (nie uchwałyły planu prac oraz budżetu na 2019 i 2020 r.).

Tabela 1. Przedziały liczby spółek badanych w powiatach

Liczba powiatów	Przedział liczby spółek wodnych
93	1-6
20	7-9
11	10-20
3	21-30
1	>30

Na podstawie ankiety – ze względu na sygnalizowany wcześniej brak przymiotu powszechności – trudno wy prowadzić generalne wnioski co do rozkładu terytorialnego spółek wodnych, prócz jednego. Mianowicie według danych zebranych w ramach ankiet spółki wodne występują zdecydowanie rzadziej na tzw. Ziemiach Odzyskanych.

Można skonstatować, że spółki wodne stanowią dobry punkt wyjścia do prac nad przeciwdziałaniem suszom oraz pustynnieniu, gdyż liczba spółek wodnych w kraju nie zamyka się np. w kilkudziesięciu spółkach. Z drugiej strony nie są to organizacje powszechne – istnieją wszak powiaty, w których nie funkcjonuje żadna spółka wodna. Wydaje się jednak, że same spółki wodne – szczególnie w obecnym kształcie i liczbie – nie wystarczą do sprostania wyzwaniom (susza), przed jakimi stoimy.

Trzeba pamiętać także o tym, że o spółkach wodnych traktowała już pierwsza regulacja wodna po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, gdyż ustawa wodna z dnia 19 września 1922 r.², a w szczególności jej art. 133 i następne, regulowały szczegółowo kwestie związane z tworzeniem i funkcjonowaniem spółek wodnych. Nie było to dziełem przypadku, albowiem kwestie te były regulowane prawem pruskim i austro-węgierskim, czyli prawem zaborców; prawu rosyjskiemu spółka wodna była nieznana – nie istniał w nim w ogóle specjalny system prawa wodnego³.

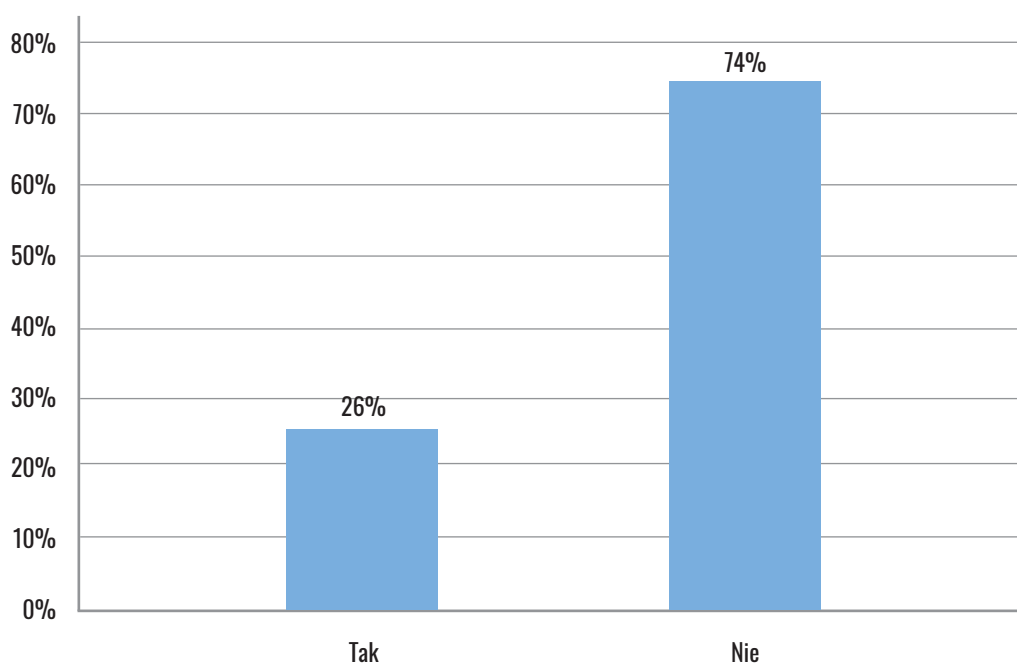
² Dz.U. Nr 102, poz. 936.

³ M. Nowakowski, Historyczny rozwój spółki wodnej na ziemiach polskich, „Roczniki Nauk Prawnych” 2006, Tom XVI, nr 2, s. 454, <https://ojs.tnku.pl/index.php/rnp/article/view/7592>

1. Informacje dotyczące wniosków złożonych przez spółki wodne w sprawie wydania decyzji z art. 454 ust. 3 Prawa wodnego

Wykres 1. Zobrazowanie odpowiedzi na pytanie: czy spółki wodne zwracały się do Starosty o wydanie decyzji, o której mowa w art. 454 ust. 3 Prawa wodnego? (w %)

(n: 154)

W świetle powyższego problemy ze stosowaniem art. 454 Prawa wodnego nie mogą mieć charakteru powszechnego – gdyż w większości jednostek spółki wodne nie zwracały się o wydanie decyzji przez starostę. Niemniej w czterdziestu jednostkach już i owszem (odpowiedzi „tak”), stąd też problemy nie mają charakteru pojedynczych, odosobnionych.

Tabela 2. Liczba wniosków dotyczących odnoszonych korzyści z urządzeń spółki wodnej
(łącznie: 38 z 40 jednostek)

Liczba powiatów	Liczba wniosków
1	90
1	56
1	43
1	37
1	20
1	14
4	12
1	11
2	8
2	6
2	5
3	4
6	3
5	2
7	1

Tabela 3. Liczba wniosków dotyczących zanieczyszczenia wody (łącznie: 4 z 40 jednostek)

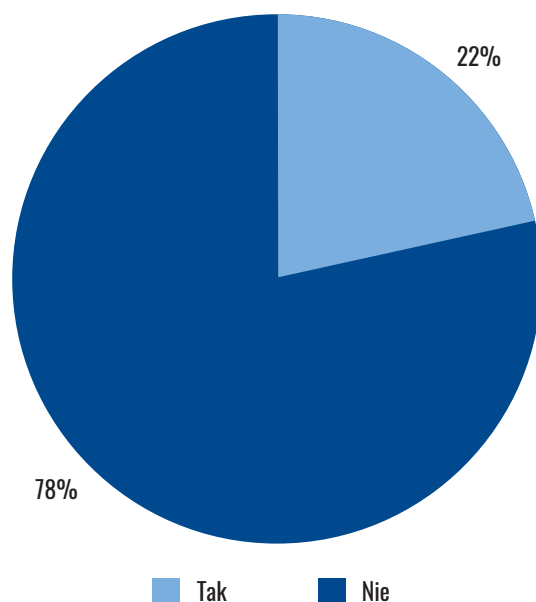
Liczba powiatów	Liczba wniosków
1	152
1	3
2	1

Jak wskazano we wstępie, decyzja starosty z art. 454 ust. 3 Prawa wodnego może dotyczyć albo odnoszonych korzyści, albo zanieczyszczonej wody. Z otrzymanych odpowiedzi wynika, iż wnioski w zdecydowanej większości jednostek dotyczą odnoszonych korzyści – a wnioski dotyczące zanieczyszczenia wody to *de facto* mnóstwo wniosków skierowanych do jednego starosty.

2. Liczba i typ decyzji wydawanych przez starostów na podstawie art. 454 ust. 3 Prawa wodnego

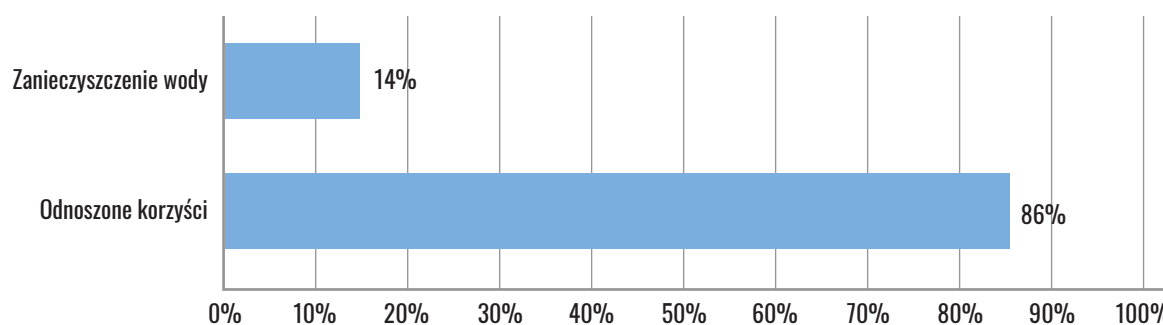
Wykres 2. Zobrazowanie odpowiedzi na pytanie: czy od 1 stycznia 2018 r. zostały wydane decyzje, o których mowa w art. 454 ust. 3 ustawy – Prawo wodne? (w %)

Uwaga: łącznie wydano 471 decyzji

(n: 156)

Wykres 3. Zobrazowanie odpowiedzi na pytanie: ile decyzji dotyczyło odnoszonych korzyści z urzędzeń spółki wodnej, a ile zanieczyszczenia wody? (w %)

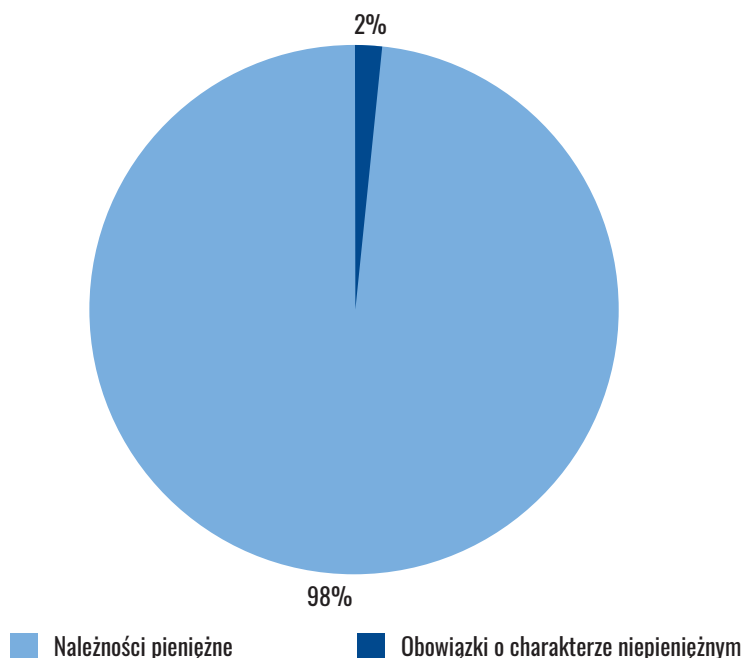

Uwaga: liczba decyzji 471

(n: 156)

Ponownie potwierdza się w zakresie spraw prowadzonych w oparciu o art. 454 Prawa wodnego „dominacja odnoszonych korzyści”.

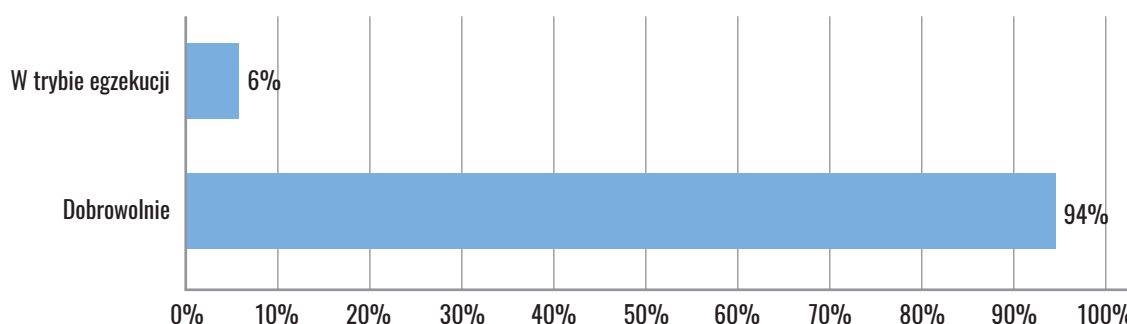
Wykres 4. Zobrazowanie odpowiedzi na pytanie: Jeżeli zostały wydane decyzje, o których mowa w art. 454 ust. 3 ustawy – Prawo wodne, to proszę podać liczbowo, ile świadczeń na rzecz spółek miało charakter należności pieniężnych, a ile obowiązków o charakterze niepieniężnym? (w %)

Uwaga: liczba decyzji 250

Tym samym można zauważyć, że preferowane jest podejście „zapłacić za usługę” niż „zaangażuj się w prace spółki wodnej”, co w gruncie rzeczy jest zasadne z tego względu, iż gdyby zobowiązany do świadczenia na rzecz spółki chciał zaangażować się w jej działalność, to by to uczynił.

Wykres 5. Zobrazowanie odpowiedzi na pytanie: jeżeli zostały wydane decyzje, o których mowa w art. 454 ust. 3 Prawa wodnego, to ile świadczeń wobec spółek zostało zrealizowanych dobrowolnie, a ile w trybie egzekucji? (w %)

Uwaga: liczba decyzji 228; w trybie egzekucji 14 przypadków – tylko z jednej jednostki

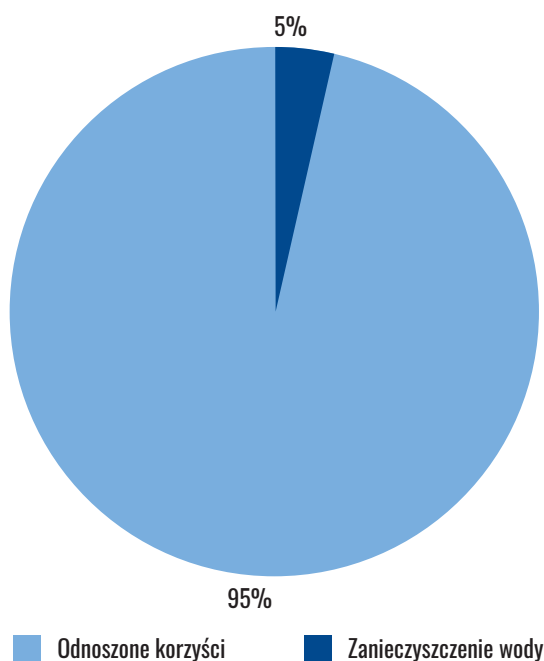
Powyższy wykres jest o tyle trudny do zinterpretowania, że jak wskazano w opisie, egzekucja nastąpiła tylko w jednym organie. Ponadto jak wiadomo stosowanie egzekucji administracyjnej wiąże się z szeregiem problemów, ale to temat na odrębne opracowanie. Trzeba także zasygnalizować, że „dobrowolność” może niestety oznaczać brak informacji ze strony spółki wodnej na temat tego, że zobowiązany po prostu nie spełnił świadczenia. Jest to na pewno obszar do dalszych pogłębionych badań.

3. Odwołania od decyzji

W badanych podmiotach wniesiono 42 odwołania na 471 zapadłych decyzji, co stanowi skierowanie odwołań w przypadku 8% wydanych decyzji. Odwołania te wniesiono od decyzji 10 organów.

Nie jest to duży współczynnik, który potwierdza – a wręcz jeszcze go w pewien sposób obniża – spojrzenie na orzecznictwo sądów administracyjnych. Według Centralnej Bazy Orzecznictwa Sądów Administracyjnych zapadł jeden wyrok(!) sądu administracyjnego na kanwie art. 454 „nowego” Prawa wodnego, dotyczący świadczeń – chodziło w nim o świadczenia pieniężne i dotyczył on sprzeciwu od decyzji SKO. Był nim wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 29 czerwca 2020 r., w sprawie o sygn. II SA/Bd 250/20⁴. Sąd sprzeciw oddalił, a do wyroku nie zostało sporządzone uzasadnienie.

Wykres 6. Zobrazowanie odpowiedzi na pytanie: jaki odsetek odwołań dotyczył odnoszonych korzyści, a jaki zanieczyszczenia wody? (w %)

Uwaga: łączna liczba odwołań 42

⁴ Dostępny w CBOSA.

---

4. „Odnoszone korzyści”

a) problematyka podstawy określania odnoszonych korzyści

Przepisy prawa powszechnie obowiązującego nie regulują tego, w jaki sposób powinny być określone „odnoszone korzyści”, które stanowią niezbędny warunek wydania decyzji zobowiązującej do ponoszenia świadczeń na rzecz spółki wodnej. Stąd też praktyka w tym względzie bywa różna – choć widać pewne generalne trendy. Pytanie dotyczyło wskazania tego, w jaki sposób/w oparciu o jakie przepisy ustalane są „odnoszone korzyści”?

Największa liczba odpowiedzi ograniczała się do wskazania na przepis art. 454 Prawa wodnego. Szkopuł tkwi w tym, że choć podstawa prawna jest w pełni prawidłowa, to jednak nie wynikają z niej żadne szczegóły ani nawet kierunkowe wskazania co do tego, jak określać „odnoszone korzyści”.

Spośród odpowiedzi wykraczających poza wskazanie podstawy prawnej należy w szczególności zwrócić uwagę na następujące sposoby określania „odnoszonych korzyści”:

- wyceny/kosztorysy opracowywane przez spółkę wodną,
- obliczenia dokonywane w oparciu o powierzchnię gruntów zmeliorowanych, które są własnością osób niebędących członkami spółek wodnych,
- oględziny w terenie,
- opinie biegłych,
- protokoły z przeglądów urzędzeń/koszty utrzymania urzędzeń.

Z odpowiedzi wyłaniają się ww. generalne trendy, natomiast ustawodawca powinien albo zawrzeć owe metody w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, albo jednoznacznie dopuścić pełną dowolność w ustalaniu „odniesionych korzyści” – przy jednoczesnym podjęciu działań szkoleniowo-doradczych.

b) co konkretnie stanowiło „odniesioną korzyść”?

Podstawa określania „odnoszonych korzyści” to jedno, natomiast drugim istotnym aspektem jest to, czym koniec końców okazuje się być ta korzyść.

Wśród odpowiedzi ankietowani wskazywali na następujące korzyści:

- zrzut wód melioracyjnych z gruntów osób niebędących członkami spółek wodnych do urzędzeń objętych działalnością spółki,
- konserwacja urzędzeń melioracyjnych,
- wprowadzanie wód opadowych i roztopowych z dróg,
- regulacja/poprawa stosunków wodnych,
- odwodnienie gruntów.

W świetle powyższego widać wyraźnie, że intuicyjne rozumienie „korzyści” będących efektem działalności spółki wodnej znajduje w pewnej części odzwierciedlenie w orzecznictwie starostów w tym zakresie. Najmniej intuicyjną korzyścią jest na pewno „konserwacja urzędzeń melioracyjnych”.

---

5. Problemy zidentyfikowane przez praktyków w toku stosowania art. 454 Prawa wodnego

Należy wskazać, że od kilku ankietowanych popłynął w tym miejscu wyraźny komunikat „brak problemów”. Niemniej podkreślmy: od kilku. Natomiast ci, którzy wskazywali problemy, sygnalizowali w pierwszej kolejności kwestie, które można podzielić na te o charakterze proceduralnym oraz merytorycznym:

a) kwestie proceduralne:

- wyliczanie wysokości świadczenia należnego spółce wodnej – gdyż brak w tym zakresie jakichkolwiek wytycznych, w tym:
  - ustalanie faktycznych kosztów poniesionych przez spółki wodne,
  - odliczanie uzyskanych dotacji ze środków zewnętrznych od wysokości kwot proponowanych przez spółki wodne,
  - uwzględnianie w wysokości świadczenia prac wykonywanych na rzecz spółki przez osobę fizyczną, która ma zostać zobowiązana do świadczenia,
- konieczność ponoszenia kosztów na opinie biegłych, bez których w obecnym stanie prawnym mogą rodzić się wątpliwości co do oszacowania wysokości odnoszonych korzyści – albowiem ustalone są one często w oparciu o dokumenty przedłożone przez spółkę wodną, która jest bezpośrednio zainteresowana uzyskaniem świadczenia w określonej wysokości,
- poddawanie w wątpliwość zasadności prac wykonanych przez spółkę przez potencjalnych zobowiązanych do świadczenia na rzecz spółki,
- podział spłaty świadczeń na raty,
- szczegółowe określenie kształtu wniosku spółki wodnej o określenie świadczenia.

b) kwestie merytoryczne:

- *de facto* duży stopień ogólności przepisów mogący skutkować tworzeniem podstaw i zasad określania wysokości zobowiązań na rzecz spółek wodnych dopiero przez organy odwoławcze,
- udokumentowanie przez spółkę obszaru korzystnego oddziaływania urządzeń,
- brak posiadania dokumentacji przez spółki wodne – brak map oraz dokumentacji powykonawczych po wykonaniu melioracji gruntów,
- brak definicji określenia „urządzenia spółki wodnej”.

Nadzór nad funkcjonowaniem spółek wodnych

1. Organizacja nadzoru w starostwach

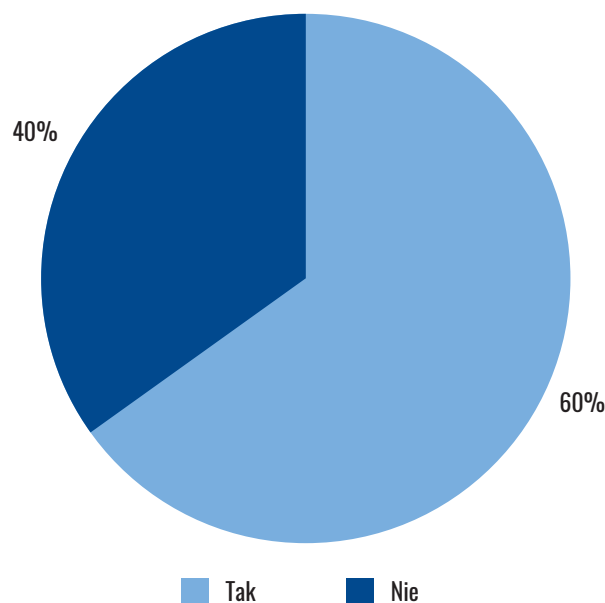
W kontekście organizacji wykonywania nadzoru przez starostę należy wskazać na następujące generalne wnioski płynące z ankiet:

- zazwyczaj 1 osoba w starostwie zajmująca się nadzorem,
- zadanie co do zasady przypisane jako część obowiązków w ramach etatu,
- koszty trudne do oszacowania – do tego celu musiałyby zostać przeprowadzona odrębna ankieta; obecne szacunki w ramach jednego pytania bez dookreślonej metodologii bardzo niemiarodajne – od 100 złotych do ponad 50 tysięcy złotych rocznie.

Warto zwrócić uwagę na to, że w starostwach istnieje określona grupa ludzi – coś na kształt „korpusu” – którzy posiadają doświadczenie i informacje na temat tego, jak kształtuje się sytuacja dotycząca spółek wodnych na danym terenie. Na przykład w sytuacji sygnalizowanego wcześniej braku dokumentów taka „pamięć instytucjonalna” może być na wagę złota.

2. Problemy w nadzorze i kontroli nad działalnością spółek wodnych

Wykres 7. Zobrazowanie odpowiedzi na pytanie: czy identyfikowane są problemy przy realizacji zadań z zakresu nadzoru i kontroli nad działalnością spółek wodnych? (w %)

(n: 97)

Powyższy wykres pokazuje wyraźnie, że wśród ankietowanych trudno mówić o konsensusie co do tego, czy problemy istnieją, czy jednak nie. Na wyprowadzenie generalnych wniosków nie wpływa korzystnie również to, jakie konkretnie wskazania sformułowali ci, którzy odpowiedzieli twierdząco na ww. pytanie. Są jednostki, które deklarują, że dzięki wieloletniej współpracy ze spółkami udało się wypracować odpowiedni model sprawowania nadzoru oraz funkcjonowania spółek.

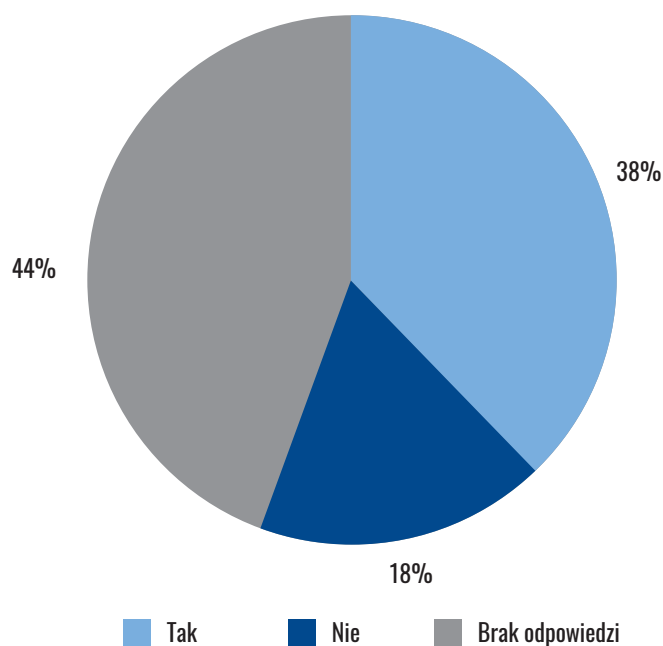
Wśród zidentyfikowanych problemów w pierwszej kolejności należy wskazać na:

- kłopoty z likwidacją spółek, w szczególności „spółek-duchów”,
- jakość uchwał podejmowanych przez walne zgromadzenia spółek wodnych – i szerzej: poziom dokumentów opracowywanych przez spółki,
- brak dostępu do danych nt. urządzeń melioracji wodnych, znajdujących się w Państwowym Gospodarstwie Wodnym „Wody Polskie”,
- konieczność zapewnienia środków opłacenie likwidatora przy braku majątku spółki,
- brak określonego zakresu nadzoru i kontroli starosty.

W jednej z ankiet pojawiło się także bardzo interesujące i ważne stwierdzenie: „Nadzór to bardziej pomoc w prawidłowym działaniu spółek”. Nie zapominając o tym, że w świetle teorii prawa administracyjnego i nauki o administracji nadzór i kontrola mają pozytywnie wpływać na podmiot nadzorowany/kontrolowany, to jednak na skutek działań podejmowanych w ramach tegoż nadzoru i kontroli, a nie świadczenie bieżącej pomocy. Należy tym samym podkreślić konieczność albo wyposażenia spółek w odpowiednie środki na zorganizowanie profesjonalnej obsługi, albo stworzenie publicznego systemu pomocy dla tychże spółek.

3. Konieczność zmiany przepisów w zakresie nadzoru i kontroli nad spółkami wodnymi

Wykres 8. Zobrazowanie odpowiedzi na pytanie: czy w Państwa ocenie są konieczne zmiany przepisów w zakresie nadzoru i kontroli nad spółkami wodnymi? (w %)

(n: 156)

Tutaj – mimo nieznacznie mniejszej liczby odpowiedzi niż w przypadku pytania o identyfikowanie problemów – przewaga jednej odpowiedzi nad drugą jest bardziej widoczna. Innymi słowy: nawet jeśli nie identyfikujemy bieżących problemów albo uznajemy je za na tyle błahe, że nie wpisujemy tej odpowiedzi do arkusza, to jednak gdy mowa jest o przepisach, widzimy konieczność ich zmiany.

Zakres proponowanych zmian jest bardzo różny. Zasadniczo można podzielić go na dwie części: postulaty ustrojowe i postulaty merytoryczne.

a) postulaty ustrojowe

Postulaty ustrojowe sformułowało 34 ankietowanych spośród 87, którzy zabrali głos w sprawie konieczności zmiany przepisów. Pozostali ankietowani krótko stwierdzali, że przepisów nie należy zmieniać (28 ankietowanych) albo wskazywali na zmiany w innych obszarach. Warto zaznaczyć, że podmioty zgłaszające postulaty ustrojowe praktycznie nie zgłaszały postulatów merytorycznych – poprzestając na podniesieniu postulatu ustrojowego. W powiatach, które podnosiły postulat ustrojowy funkcjonuje od zera do dziesięciu spółek – czyli postulat ten podnosiły jednostki z różnym „bagażem doświadczeń”. Łącznie we wszystkich 34 podmiotach zgłaszających propozycje ustrojowe funkcjonuje 170 spółek wodnych.

Wyniki w zakresie postulatów ustrojowych przedstawia poniższa tabela nr 4.

Tabela 4. Postulaty ustrojowe badanych podmiotów

Postulat	Liczba wskazań	Liczba wskazań/liczba wszystkich odpowiedzi na pytanie o konieczność zmian (=87) (%)
Przeniesienie zadań i kompetencji związanych z nadzorem i kontrolą do wójta/burmistrza/prezydenta miasta	18	20,68%
Przeniesienie zadań i kompetencji związanych z nadzorem i kontrolą do organu Państwowego Gospodarstwa Wodnego „Wody Polskie”	13	14,94%
Przeniesienie zadań i kompetencji związanych z nadzorem i kontrolą do innego organu	2	5,88%
Inne	1	2,94%
Łącznie	34	39,08%

Mniejszość ankietowanych wskazała na potrzebę przeniesienia zadań i kompetencji do innego organu – nie mówiąc o tym, że nie ma zgody co do tego, do jakiego organu przypisać owe zadania i kompetencje.

Taki wynik to wyraźny sygnał, iż w obecnym systemie potrzebne są zmiany, natomiast absolutnie nie można uznać powyższych danych za przesądzające o tym, czy należy zadanie przenieść. Po pierwsze do wyprowadzenia takiego wniosku liczba odpowiedzi w tym zakresie musiałaby być dużo większa. Po drugie zaś, należałoby poznać pogląd owych innych organów na ten temat. Wynik jest bardziej dowodem na to, że zadanie nie jest należycie finansowane, brakuje odpowiedniego instrumentarium prawnego itd. To ostatnie stwierdzenie jest o tyle istotne, że według doświadczeń ZPP występuje następująca, dość oczywista (aczkolwiek ważna), prawidłowość: im regulacje prawne są trudniejsze w stosowaniu, tym większa jest chęć do przeniesienia zadań/kompetencji do innych organów.

---

b) postulaty merytoryczne

W ramach postulatów merytorycznych te najczęściej się pojawiające dotyczyły:

- dookreślenia zakresu nadzoru i kontroli starosty nad działalnością spółek wodnych – albowiem dziś należy te instytucje odczytywać raczej w kierunku jedynie zainteresowania stroną formalną, natomiast lokalne społeczności interpretują te postanowienia jako szeroką właściwość starosty; jednak do czegoś więcej niż nadzoru potrzebne są dodatkowe środki np. na wsparcie spółek wodnych w prowadzeniu formalności,
- szczegółowego uregulowania „odnoszonych korzyści” (co w świetle wcześniejszej części opracowania nie powinno dziwić),
- uproszczenia likwidacji „spółek-duchów”, być może także uregulowania na poziomie ustawowym okresu braku aktywności spółki,
- ułatwienia dostępu do dokumentacji znajdującej się w Państwowym Gospodarstwie Wodnym „Wody Polskie”,
- uregulowania występowania ze spółek osób, przez których grunty przebiegają urządzenia – szczególnie w kontekście ich utrzymywania,
- zmiany odesłania/doprecyzowania odesłania na odpowiednie stosowanie działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa⁵ w art. 454 Prawa wodnego.

---

⁵ t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 1325 z późn. zm.

Spis treści

1. Wstęp	2
2. Wnioski	3
3. Ogólnie o spółkach wodnych.	4
4. Art. 454 Prawa wodnego	5
5. Nadzór nad funkcjonowanie spółek wodnych	12

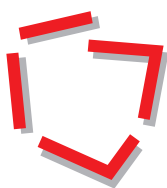

Copyright by
Związek Powiatów Polskich

Warto wiedzieć więcej
Analizy samorządowe

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

ISSN 2657-8638

Wydawca:
Związek Powiatów Polskich
Pałac Kultury i Nauki (27 piętro, pokój 2704)
00-901 Warszawa, Plac Defilad 1
www.zpp.pl
tel. +48 22 656 63 34
fax +48 22 656 63 33